

NOVINY

pro obyvatele Líní a Sulkova

Vydává Obec Líně | Ročník 4 | Číslo 4. | 15. 12. 2010 | Zdarma

Luční ulice má asfaltový povrch!

Luční ulice se během letních měsíců proměnila z nezpevněné blátivé cesty v asfaltovou komunikaci s úzkými chodníky ze zámkové dlažby. Ulice má parametry klasické obslužné komunikace, k jednotlivým domům byly vybudovány vjezdy, došlo k osazení nových kanalizačních vpustí na dešťovou vodu, začátek a konec ulice byl zvýrazněn barevnými vydlážděnými pásy.

Stavební práce započaly koncem letošního července a již v polovině září bylo dílo ukončeno. Dodavatelské firmě se tak podařilo dodržet stanovený termín, k čemuž jistě přispěla skutečnost, že akci neprovázely žádné výrazné komplikace. Mezi drobnější ne-

příjemnosti lze zařadit například nutnost přeložit část telefonního kabelu, který se nacházel v místě budoucích silničních obrub, případně splnění požadavku společnosti ČEZ na zřízení chrániček pro možnou rekonstrukci vedení nízkého napětí (k níž by v blíže nespecifikované budoucnosti mohlo dojít). Bylo se třeba také vypořádat s problémem výškových rozdílů u vjezdů na některé sousední pozemky. Je obecně známou pravdou, že u nezpevněných cest se jakákoliv převýšení poměrně snadno vyřeší drobnými úpravami terénu, zatímco u asfaltových komunikací, které musí mít určitou konkrétní výšku a předepsaný sklon, je to složitější. V přípa-

dě Luční ulice, stejně jako v případě jiných rekonstruovaných ulic, se díky vstřícnosti dodavatelské firmy podařilo všechny výškové rozdíly vyřešit ke spokojenosti majitelů přilehlých nemovitostí.

Celkové náklady stavby v hodnotě 2,1 mil. Kč hradila ze svého rozpočtu obec. Luční ulice se tak stala další kvalitní součástí dopravního systému severní části Líní. Ve čtvrti, rozkládající se mezi Plzeňskou ulicí, Hornickou ulicí a Lučním potokem tak zbývá provést úpravy již jen dvou posledních komunikací – Chodské a Zahradní ulice. Kdy i na ně přijde řada, bude záležet na finančních možnostech obce v nejbližších letech.

Michal Gotthart, starosta

Luční ulice před zahájením úprav (červen 2010)

Zemní práce (červenec 2010)

Přeložka telefonního kabelu (srpen 2010)

Osazování silničních obrub (srpen 2010)

Navážení podkladových vrstev (srpen 2010)

Asfaltování (září 2010)

Dláždění koncového úseku komunikace (září 2010)

Líně mají nové zastupitelstvo

Ve dnech 15. a 16. října 2010 proběhly v Líních, stejně jako v ostatních městech České republiky, komunální volby. Těchto voleb se zúčastnilo celkem 988 voličů, kteří svými hlasy rozhodli, že v patnáctičlenném zastupitelstvu zasednou následující kandidáti:

Za Sdružení nezávislých kandidátů

Líní a Sulkova: Michal Gotthart, Jana Bulková, Ladislav Vacek, Irena Vágnerová, Jaroslav Laibl, Stanislav Byrtus, Irena Potužáková, Lubor Brych, Stanislav Tlachač, Václav Svoboda, Josef Adamovič.

Za ODS: Bohumír Landrgott, Jiřina Palasová.

Za KSČM: Hana Merhoutová, Kateřina Švábková.

Dne 9. listopadu 2010 se v hasičské zbrojnici uskutečnilo ustavující zasedání nového zastupitelstva. Po složení předepsané slibu proběhla volba starosty, místostarosty, radních a předsedů i členů výborů. Na základě výsledku hlasování bude vedení obce pracovat během následujících 4 let v následujícím složení:

Starosta: Michal Gotthart

Místostarosta: Ladislav Vacek

Rada obce: Michal Gotthart, Ladislav Vacek, Jana Bulková, Irena Vágnerová, Stanislav Byrtus.

Finanční výbor: Bohumír Landrgott (předseda), Václav Svoboda (člen), Josef Adamovič (člen).

Kontrolní výbor: Hana Merhoutová (předsedkyně), Jaroslav Laibl (člen), Lubor Brych (člen). Na prvním zasedání rady obce dne 15. listopadu 2010 byla jmenována pětičlenná bytová komise rady obce, jako obvykle složená ze členů i nečlenů zastupitelstva obce.

Bytová komise rady obce: Jiřina Palasová (předsedkyně), Kateřina Švábková (členka), Stanislav Tlachač (člen), Zdeněk Nový (člen), Miroslav Voler (člen).

Kaleidoskop informací

Úpravy kalového hospodářství a dešťové zdrže – tak je nazvána významná investiční akce, dokončovaná právě v těchto dnech na Čistírně odpadních vod Líně. Na dílo v hodnotě 5,7 mil. Kč téměř z 50 % přispějí sousední obce Zbůch a Nová Ves, které čistírnu rovněž využívají. Nejvýznamnějším nově instalovaným zařízením je šnekový lis na kaly (na snímku). Cílem akce je modernizovat čistírnu, aby vyhovovala přísnějším předpisům a aby došlo k navýšení její kapacity.

U místního hřbitova byl opraven poškozený propustek.

Po dokončení opravy, financované obcí, byly u vjezdu umístěny betonové zábrany. Z estetického hlediska se sice o změnu k lepšímu nejedná, hlavního cíle – zabránit ve vjezdu kamionům a velkým nákladním automobilům – by však mohlo být dosaženo.

První část výměny vchodových dveří proběhla v hornické kolonii.

Celkem byly vyměněny dveře v osmi vchodech, na šest zbývajících dojde na jaře příštího roku. Pořadí pro výměnu bylo stanoveno podle výše dluhů na nájemném. Je určitě nesporné, že nové dveře si nejvíce zaslouží ti, kdo na údržbu bytů a domů nejvíce přispěli.

Hornická kolonie ještě jednou: dokončena byla výstavba nové kanalizace. Práce v celkové hodnotě 380 tis. Kč proběhly v říjnu a v listopadu v severní části. V příštím roce budou na vybudovaný kanalizační řad připojeny jednotlivé domy a přibudou tolik potřebné vpusti na dešťovou vodu. Tímto krokem bude v kolonii dokončena komplexní výstavba nové vodohospodářské infrastruktury.

Přístřešek pro místo zpětného odběru elektrozařízení byl instalován na Sběrném dvoře odpadů Líně na základě smlouvy uzavřené mezi obcí a společností ASEKOL. Dojde tak k dalšímu zkvalitnění systému zpětného odběru.

Nejmenší fotbalisté z přípravky TJ Sparta Sulkov si zahráli v Praze! Zasloužili se o to zejména rodiče dětí a další příznivci fotbalu ze Sulkova i z Líní, kteří poslali své hlasy do soutěže „Okresní přebor“, pořádané TV NOVA. Dětské družstvo na stejnojmenném turnaji po velmi dobrém výkonu vybojovalo 2. místo. Zvláštní odměnou pro malé borce byla možnost zahrát si proti výběru fotbalistů TJ Slavoj Houslice, složenému z herců účinkujících v oblíbeném televizním seriálu.

Ke krádeži 11 litinových poklopů silničních vpustí došlo v obci na přelomu října a listopadu. Pořízení jednoho nového poklopu přitom činí kolem 3 000, – Kč. Policii České republiky se naštěstí podařilo zadržet tříčlennou skupinku zlodějů, kteří kradli také v Tlučné, v Heřmanově Huti nebo v Plzni a ukradené věci prodávali do jedné z výkupen. Část kanálových poklopů byla obci naštěstí vrácena.

Zahájení adventu proběhlo o poslední listopadové neděli na Sulkově. Po rozsvícení symbolického vánočního stromku se za hudebního doprovodu zpívaly koledy a na své si přišli i milovníci svařeného vína a vánočního cukroví. Úspěšnou akci uspořádaly členky sulkovské organizace ČSŽ. Na snímku Michal Podzimek (s kytarou) a zpívající ženy.

Při loučení s rokem 2010 si připomeneme další významné výročí. Pouhých dvanáct měsíců zbývá do letopočtu 2012, kdy oslavíme sto let české školy v Líních. Její historie je opravdu bohatá. Ne vždy veselá, ale dnes připomeneme jen události úsměvné. Z obou světových válek se hledají dost těžko, ale přece jen:

Za II. světové války běželi při náletu žáci do sklepa, kde ve stoje za hromadami uhlí vyčkávali odhrouknání sirény. Přestože ve sklepech převažoval strach, neboť několik dětí přišlo v Nové Vsi při náletu o život, našli se kluci – žertěři, kteří schovaní za hromadami paliva, vrhali kousky uhlí proti třesoucím se dětičkám s pokřikem: „Pozor, padají střepiny!“ /Myslí se střepiny bomb./ Hrůza!

Škola tehdy dostala darem 80 kg marmelády. Jak ji rozdělit? Každý žák vyfasoval čtvereček papíru se lžičkou laskominy. Měl ji pokojně slízat, což, ovšem, učinili jen žáci poslušní. Vypěčení hoši o přestávce přilepovali papírky s marmeládou děvčátkům na všemožná místa – prostě „sladký život“ i ve válce. A to byl každý kousek jídla vzácností!

Chemikáře a zeměpisce Zdeňka Maxu pamatuje v Líních několik generací. Také jako vedoucího tanečního kroužku, který vyhrával i celostátní soutěže. Vždy si uměl dobře vyvolenými prostředky zjednat kázeň. Ale i on byl mladý v padesátých letech, kdy u nás s dalším přitažlivým tělocvikářem Lidem učil. Oba mladíci se sázeli, jak brzy „odděljí“ dobráku řediteli Fišerovi nervy. Aby se naplnilo heslo „Když kocour není doma...“ Kromě dvou uhláků /nádobu na uhlí z černého plechu/ nechali přinést další dva s tím, že budou do večera opravovat písemky. Ve sborovně stála tehdy vysoká kamna „musgráfky“. Uhlí bylo strategickou surovinou a občas pro jeho nedostatek byly

vyhlašovány uhelné prázdniny. Odpoledne začali oba mladíci intenzivně přikládat, před odjezdem domů ve čtyři nasypali plno. Před pátou vešel jako vždy do sborovny dobrák ředitel. Ve tmě žhnula rudě rozpálená kamna. Ale sborovnou se šířil i velmi nepříjemný odér spálené gumy. Skryty za plentou doutnaly dvoje tělocvikářské tenisky. Jejich ztráta mrzela oba hochy mnohem víc, než důtka ředitele. Výtvarník a sportovec, dnešní zaměstnanec OÚ Líně Václav Král zůstává snad posledním pamětníkem katastrofy tribuny. Ta stávala na fotbalovém hřišti a svojí monumentalitou připomínala přehlídkovou tribunu na Letenské pláni v Praze. Měla nejen několik stupňovitých řad lavic, ale byla celá krytá střechou. Pěkných pár metrů dřeva představovala! A když se při tělocviku neočekávaně přihnala bouřka /možná už tehdy to bylo tornádo/, stačili se hoši s tělocvikářem Svobodou utéct právě do nitra tribuny ke svým svrškům. Následující poryv větru v mžiku rozhodl o zkáze tribuny a málem i o osudu kluků. Za nepředstavitelného praskotu vznesla se tribuna do výše a přistála o několik metrů dále na škváře hřiště. V hrůzné podobě. Z pr-

kýnek vyhrabávali se tehdy cvičenci, naštěstí jen s oděrkami. Zato s bledými tvářemi.

A představte si ještě, že se jednoho dne ráno ve stropě šatny objevila obrovská černá díra. Kusy trámů a omítky na zemi, prostě hotový Faustův dům! Dílo zkázy nezpůsobil tehdy ďábel, ale hniloba. A pan Horn, dnes již nežijící, mohl by o náročnou opravě vyprávět celé historie.

Řada generací žáků i učitelů je spjata s naší školou. Věřím, že všichni vzpomenu na to pěkné, co ve škole prožili.

I já tak činím. A když se mne skoro před dvaceti lety Vašek Procházka udiveně a slušně u vchodu školy zeptal: „Paní Svobodová, to koukám, vy jste nás nejdřív učila a teď tady jako uklízečka kontrolujete přezouvání, jakpak je to možné?“ /Svolila jsem tehdy k zastoupení za nemocnou paní školnici/. Odpověděla jsem mu úsměvem a myšlenku: „A to jsem tu byla i začkou, zástupkyní i ředitelkou“ jsem si už nechala pro sebe. Prostě – pedagogický Metuzalém.

Přeji škole i obci do budoucna dobré časy!

Helena Svobodová

Na snímku je veselý „výběr“ absolventů liňské školy. Májové slavnosti šedesátých let sdružily dívky a mládež od „mazáků“ až po mláďa narozené v r. 1950. Snímek zapůjčil p. Ota Kule, abychom si proteplili problematický prosinec.

Výlov rybníka Fulín na Sulkově

O letošní druhé říjnové sobotě se sešli naši rybáři na Sulkově, aby provedli výlov rybníka Fulín. Během několika hodin se jim podařilo vylovit přes 10 000 ks kapra – K 1 a téměř 2 000 ks kapra – K 3.

*Luděk Štengl – předseda
MO ČRS – Líně.*

Lampionový průvod

Všechny organizace v Líních a na Sulkově dělají spoustu věcí pro naše děti, aby měly krásné vzpomínky na dětství v naší obci, proto jsme se společně s biatlonisty domluvili, že tentokrát uděláme lampionový průvod.

Nejlepší čas bude 27. říjen – předvečer státního svátku vzniku samostatného Československa.

Domluvili jsme se, že bude i ohňostroj a nakonec si děti opečou buřty u hasičárny. Pan Sedlák zajistil sponzory na ohňostroj, mezi které patří i náš Obecní úřad.

Hasiči připravili oheň, Český svaz žen i biatlonisté koupili buřtíky, chleba a na Sulkovské děti čekaly i lampiony, které jim věnovala TJ Sparta Sulkov. Průvody vyrazily v 18. hodin.

Na Sulkově jsme se sešli u restaurace Sparta, dětičky i dospělí dostali lampiony a mohli jsme vyrazit. Naše cesta vedla po chodníku, který nám krásně Bára Laiblová s Ivou Pešíkovou a Tomášem Beranem osvětili lampičkami – to bylo nádherné.

Pomalu jsme došli do Líní, kde jsme se připojili k dalšímu průvodu a spo-

lečně zamířili na náves. Pouliční světlení bylo zhasnuté, jen se ze všech stran na náves hrnula spousta nádherných barevných světýlek, byl to nádherný pohled, až to člověka zamrazilo.

Asi v sedm hodin začal ohňostroj. Záplava barevných světél rozzářila celou oblohu – nádhera. Potom jsme se odebrali do hasičárny, kde už hořel oheň a děti si opékaly buřtíky. Všem moc chutnalo. Věřím, že jsme si lampiony neposvítli naposledy.

Jana Vizváriová

Podzimní výlet do Velhartic a Sušice

Naší další akcí v letošním roce byl výlet do Velhartic, Vojetic a Sušice. Celý rok přemýšlím, kam bychom mohli ještě jet na výlet, abychom viděli nějakou zajímavost našeho kraje, ale abychom měli i nějaký zvláštní zážitek. V televizi jsem sledovala pořad Ano šéfe z Vojetic z Hospůdky u Štěpána, která od pana Polreicha dostala tři hvězdičky a kde si jenom mlaskal nad steaky z masa hovčezího dobytka chovaného na zdejší ekofarmě, tak mě napadlo, že by jsme je mohli taky ochutnat. Hned v srpnu jsem zavolala do zmíněné hospůdky a zamluvila místa na 16. 10. 2010, chtěla jsem večeři, ale je to beznadějně zamluvené minimálně na půl roku dopředu, tak to vyšlo na oběd. Musela jsem proto domluvit ve Velharticích na

hradě, aby nám otevřeli o hodinu dříve, než je jejich otevírací doba.

V sobotu 16. 10. 2010 jsme se opět sešli na „špičině“ v sedm hodin ráno, počasí nám moc neprálo – poprchávalo, autobus měl taky malý defekt, tak přijel o půl hodky déle. V Plzni jsme ještě nabrali další účastníky našeho zájezdu a už nám nebránilo nic jet do Velhartic.

Byli jsme tam přesně v devět hodin, na hradě a zámku už na nás čekali, mohli jsme tedy jít vstříct minulosti. Pan průvodce velmi hezky vyprávěl o celé historii hradu, potom si nás rozdělili na dvě části, jedni šli do zámku a druzí na promítání, pak jsme se vyměnili.

Před dvanáctou hodinou jsme odjízděli celí natěšení do Vojetic na oběd. Bohužel jsem osazenstvu autobusu musela oznámit nemilou zprávu, kterou jsem věděla od začátku týdne, ale bále jsem se jim to říct na začátku, a to že moji telefonickou objednávku si číšnice nezapsala. Psala jsem totiž do Vojetic, že bych chtěla potvrdit

e-mailem objednávku, ale paní Rudová mi odpověděla, že tam žádnou nemám, myslela jsem, že u toho počítače omdlím.

Nakonec jsme se tedy domluvili, že nám postaví stan a budou se snažit, aby nám tam bylo teplo a abychom měli dobrou vzpomínku na jejich hospůdku. Tak jsem jim to tedy řekla těsně před výstupem z autobusu. Co si kdo myslel nevím, nicméně jsme se všichni odebrali do připraveného stanu, kde byly deky a plynové topení, jako v pokojíčku tam sice nebylo, ale posedali jsme si a už se těšili na gáblík.

Na začátek jsme si objednali něco teplého na zahřátí – čajíčky, gročky, odvážlivci si dali po pivečku Ochutnali jsme předkrmy, domácí dršťkouovou polévku, ale sliny se nám sbíhali na hlavní jídlo, jaké bude!!! Zda mají ty hvězdy zasloužené!!

Dočkali jsme se!! Číšníci začali nosit naše objednané steaky, krkovičky, burgry, ryby – no něco neuvěřitelného – byla to taková dobrota, že se nám dě-

lali boule za ušima a na nějakou zimu pod stanem jsme rázem zapomněli. Okolo třetí hodiny jsme s uspokojenými chuťovými buňkami odvalili od stolů, nalodili se do autobusu a vyjeli směrem Sušice.

V Sušici jsem šli do muzea, prohlédli jsme si krásný pohyblivý betlém a celou expozici. Všem nám bylo líto, že se v Solu Sušice už nevyrábí zápalky, tolik nádherných krabiček sirek, které putovaly do celého světa, člověk pohromadě nikdy neviděl. Je to velká škoda, že výroba byla zrušena, určitě by mnoho z nás krabičky nebo etikety z nich začalo sbírat.

Měli jsme ještě v plánu výstup na Svatohor, ale přšelo a byla zima, tak jsme ještě navštívili cukrárny, aby naše chuťové buňky nebyly ochuzeny o káfičko a dortíček a v pět hodin jsme ze Sušice odjeli domů.

Doufám, že se přes všechny peripetie, které nás potkaly zájezd líbil.

Jana Vizváriová

Podzimní akce Místní knihovny Líně

Při příležitosti každoroční akce „Týdnu knihoven“ uspořádala Místní knihovna Líně v říjnu besedu s promítáním obrázků v Hasičské zbrojnici. Cestovatelé Lenka a Václav Špillarovi ukazovali nádherné fotky z Afriky, a to konkrétně z Jihoafrické republiky, Namibie, Botswany, ráje divokých zvířat – Krugerova parku, Etoshy, Kalahari, vodopády na angolské hranici a národy Křováků a Himbů. Dopoledne byli pozváni žáci ze Základní školy od šesté do deváté třídy i s učiteli. Beseda trvala dvě hodiny a děti ani nedutaly, jak se jim přednáška líbila. Učitelé byli též velmi nadšeni.

Odpoledne měli možnost navštívit besedu také další obyvatelé Líně. Byla pro ně připravena přednáška na téma Východní a Centrální Austrálie – okruh zahájený v Sydney, vedoucí na sever do přístavu Cairns a pak přes vnitrozemí zvané Rudý střed a opálové doly v Coober Pedy, na jih až do Adelaide, Sněžné hory, Canberru a Melbourne a zpět do Sydney. I tohle cestopisné povídání navštívil nemalý počet občanů. Všem se také „projížďka“ po Australském kontinentu velmi líbila. V Hasičské zbrojnici bylo také možné zakoupit si knížky, pohlednice, diáře i kalendáře spojené s cestami Lenky a Václava Špillarových.

Místní knihovna Líně pořádá i jiné akce. V říjnu byli pozváni na exkurzi do knihovny žáci čtvrté a páté třídy spolu s paní učitelkou Miarkovou. Na plánu byla krátká přednáška o historii a činnosti knihovny, vědomostní otázky pro děti, prohlídka knihovny a čtení. Obrovskému zájmu se těšila hra na pantomimu. Žáci v zápalu hry předváděli jeden výraz za druhým, že se jim ani potom nechtělo odejít zpátky do školy. V listo-

padu knihovna uspořádala Čtenářskou soutěž o ceny. Čtenáři byli rozděleni do 2 skupin, a to děti do 18let a dospělí. 3 čtenáři (z každé skupiny), kteří si v listopadu vypůjčili nejvíce knih nebo časopisů, získali knihu zdarma. Knihovna Líně bude i nadále pořádat podobné akce a soutěže, protože zájem o ně neustále roste.

Ilona Kaslová, knihovnice

Hra na pantomimu se dětem moc líbila

Adventní čas

V říjnu se velmi povedl lampionový průvod a na zpáteční cestě na Sulkov nás tak nadchla myšlenka na další společné setkání sulkováků a domluvili se, že bychom mohli na Sulkově také rozsvítit vánoční stromček a společně se u něj sejít, zazpívat si koledy.

Tak jsem tedy oslovila starostu a místostarostu, zda by bylo možné postavit do zahrady DPS stromček, ozdobit jej a na první adventní neděli rozsvítit.

Náš nápad je natolik oslovil, že nám nejen dovolili stromček do zahrady postavit, ale koupili i světlíka a ozdoby. Zbývalo dotáhnout další detaily. Připravíme svařáček a čaj pro zahřátí, hudební doprovod. Hajný Pavel Dlabal úřízil stromček a dovezl nám jej do zahrady DPS, kde ho usadil do země a pan Vacek a panem Ženíškem zapojili světlíka a na nás byla výzdoba. Sešli jsme se v sobotu odpoledne a stromček jsme ozdobili. V neděli po páté hodině jsme se pomalu scházeli v zahradě, zapálili připravený oheň, aby nám bylo teplo, Len-

ka Laiblová s manželem dovezli várnice se svařáčkem a čajíčkem pro zahřátí. Přišel náš hudební doprovod Michal Podzimek s rodinou a kamarády. Rozdali jsme zpěvníky a přesně v 18 hodin se náš první sulkovský stromček rozsvítil a společně jsme si zazpívali vánoční koledy a poté i další písničky.

Bylo opravdu krásné vidět tolik lidiček pohromadě, je jasné, že lidem schází v této uspěchané době taková obyčejná setkání. I když jsme malá obec, tak se lidi moc nepotkávají, každý spěchá z práce domů. Proto je jen dobře se občas sejít všichni společně. První rozsvícení stromčku se nám povedlo a nejvíce nás potěšilo, že jsme vybrali 2 500 Kč, za které koupíme dárky k Mikuláši pro dětičky z dětského domova v Trnově.

Všem, kteří přišli a přispěli do kasičky mnohokrát děkujeme.

Možná v roce 2011 se zase, jako to bylo dřív, sejdeme všichni společně i u jiného stromu a to májového.

Za ČSŽ Jana Vizváriová

Kinologický klub

Náš klub se prezentoval na oslavách výročí ZKO Kaznějov. Pavel Sudzina s Boldem předvedl záchranářské práce. Největší ohlas mělo určitě slaňování se psem z plošiny. Markéta Miltová s Badyem ukázala výcvik k základní poslušnosti. Potleskem zde diváci ocenili hlavně fakt, že Bady je pes z útulku, který se k výcviku musel nejprve připravit odstraněním četných zlovyků. Na výstavě 3. 10. jsme měli výhradně mužské zastoupení. Pavel s Boldem dostali ocenění Výborný 1, Patrik Sudzina s Bleskem - 2. místo v kategorii „Dítě a pes“. Zúčastnili jsme se také několika závodů. V Železně Rudě jsme získali tato umístění: Jana Gáborová se Stafim 3. místo, Jiřina Pirnerová s Tequilou 4. místo. Na závodech v Nýrsku jsme ukořistili dvě nejvyšší příčky a to: Eva Šmolíková s Dartií 1. místo, Jana Gáborová se Stafim 2. místo. Všichni závodíme v kategorii ZZO.

Odlehčením závodnického napětí byla účast na Punta Cupu v Křimicích. Markéta Miltová s Badyem a Tereška Miltová s Ťapkou si celou soutěž náležitě užily. Bady získal celkové 2. místo v kategorii „Kříženci“, což bylo v konkurenci 17ti pejsků výborné. V doprovodné soutěži „Parádník roku“

se v přestrojení za ženicha a nevěstu Bady s Ťapkou umístili také na 2. místě. Tato soutěž má v Křimicích již delší tradici, což se projevilo na perfektní organizaci a velké sponzorské podpoře. Každý účastník si odnesl spoustu dárků a pěkný zážitek.

Na cvičáku jsme 23. 10. uspořádali Dračíádu. Ráno nás trápilo naprosté bezvětří ale nakonec jsme poručili i počasí. Při zahájení akce už dostatečně foukalo a děti nám své draky mohly ukázat v plné kráse při letu. Za účasti 26 draků to na louce vypadalo jako při dračích manévrech. K vidění byli i podomácku vyrobení draci, těm patří pochvala největší, i když to s létáním nebylo vždy úplně bezproblémové. Akce končila opět na cvičáku opékáním buřtíků a rozdáním cen. Děkujeme všem zúčastněným dětem i dospělým za snahu a výborné výkony. Naše

poděkování patří také sponzorům, díky nim se dostalo s oceněním opravdu na každého. Sponzorsky nás podpořili: OÚ Líně - finanční dotace, pan Tríska (restaurace U Vacků) - finanční dotace, paní Kočková (Vše za 39) - věcné ceny, paní Beranová (Koloniál) - sladkosti a dobroty, DuTran Vinh (Minimarket) - sladkosti a dobroty. Budeme se na vás těšit při dalších akcích, jste všichni srdečně zváni!

Za ZKO Líně Miltová

Pavel s Boldem slaňují

Z Prášil, k Prášílskému jezeru až na Poledník

Délka: 17 km, převýšení 451 m

Rozcestníky: Prášily | U Prášil | Prášílské jezero | Pod Prášílským jezerem | Liščí díry | Předěl | Polední hora – rozc. | Poledník | Polední hora – rozc. | Frantův most | Prášily.

Tato trasa s poměrně velkým převýšením je určena pouze pro pěší. Z centra obce se vydáme silnicí na Srní červenou turistickou značkou, po cca. 400 metrech však odbočíme na úzkou cestu do lesa a 4 kilometry stoupáme až k jezeru do výšky 1079m. Těsně pod jezerem se krajina otevírá a turista je odměněn nádhernými panoramatickými výhledy. Prášílské jezero je ledovcového původu, hluboké až 15 m a hrazeno 9 m vysokým valem žulových balvanů. Na hrázi je kamenný pomník studenta O. Kareise, který tu v r. 1927 utonul.

Od jezera pokračujeme stále po červené, užijeme si chvílky klesání a dál už šumavskými hvozdy prudce stoupáme. Tato část cesty je dostupná i pro cyklisty – zde by měli zpozornět především rodiče – nezřídká se někteří bezohlední cyklisté řídit dolů velmi vysokými rychlostmi.

Rozhledna Poledník se pyšní výškou 37 metrů, nejvyšší vyhlídková plošina

je ve výšce 30 metrů. Celkem se můžete zastavit na třech vyhlídkových plošinách. Na nejvyšší plošinu vede 223 schodů a v závěrečné fázi kovový žebřík. Když máte štěstí na počasí je zde krásný výhled na Ostrý, Debrník,

dvojvrchol Malého a Velkého Roklanu, Pancíř i Luzný, ale i na Plechý, Třístoličnick a Trojmeznu nebo na Oblík, Javorník a další. Betonová věž na Poledníku je jedinou zachovalou součástí původního vojenského objektu postaveného v sedmdesátých letech pro protivzdušnou obranu státu a vý-

zvědnou činnost – odposlechy rádiového provozu v sousedním Německu. Po roce 1989 byly okolní stavby zbourány a věž správou NP Šumava přestavěna na rozhlednu.

Do Prášil klesáme po zelené značce místy bývalých hraničních zátarasů až do údolí Prášílského potoka k rozcestí Frantův most. Po červené značce jdeme podél potoka a přes místa kde dříve ležela zaniklá obec Dolní Ždánidla se vracíme do Prášil.

Rozhledna Poledník

Poledník je jedním z nejvyšších vrcholů Šumavy. Původní armádní objekt byl po rekonstrukci v polovině července 1998 oficiálně otevřen pro veřejnost. V době totality patřil vrch k naprosto nepřístupným místům, protože se nacházel v blízkosti hranic se západním Německem. V 60. letech na něm byl postaven mohutný vojenský objekt s betonovou věží. Byl velmi přísně střežen a utajován a sloužil protivzdušné obraně. V té době nebylo veřejnosti přístupné ani Prášílské jezero, které leží pod ním. Po roce 1989 armáda tento prostor opustila a stavby kolem věže postupně zmizely. Později se věž dočkala rekonstrukce a vedle ní byl přistavěn srub s občerstvením.

www.sumava.net

Aktivní stáří

Chystáte se do penze? Těšíte se, nebo máte obavy, jak tento začátek další etapy svého života budete zvládat? Každý se musí vyrovnat s tím, že jednou skončí aktivní pracovní poměr a odejde do důchodu. Je neštěstím, když najednou ztratíme smysl života a nevíme, jak dál. Není nic smutnějšího, než vidět prázdné pohledy starších spoluobčanů sedících u oken a pozorujících odtud život na ulici. A přitom dostali novou šanci ve svém životě. Je konečně čas na koníčky, které při zaměstnání nestíhali. Je možno se setkávat s přáteli a zapojit se do aktivit, které připravují jednáky organizace Svazu důchodců Sulkovlíně, ale i dobrovolné sdružení Totem v Plzni, které se kromě jiných činností zabývá péčí o volný čas seniorů. Potěšující je, že jsou to hlavně mladí lidé,

kteří se starším spoluobčanům věnují. Právě byl ukončen dvouletý česko-německý projekt, který si stanovil

za cíl připravovat a organizovat aktivity pro seniory. Během tohoto období se uskutečnilo několik společ-

ných setkání jednak v Čechách, jednak v Německu. Z naší organizace se zúčastnily setkání se seniory ve Waldmünchenu paní Jindra Kašparová a Marie Hašová. Zhodnocení projektu a stanovení dalších cílů měla konference konaná 18. 11. 2010 v malém sále Měšťanské besedy. Účastníci byli

velmi spokojeni s průběhem projektu a očekávají, že spolupráce obou garantů – TOTEMU a vzdělávací společnosti KIFAS z Německa bude nadále pokračovat. Také z naší organizace se konference zúčastnila početná delegace vedená předsedkyní paní Marií Brandnerovou. Co říci závěrem? Vět-

šina seniorů má zájem žít plnohodnotný život i v penzi. Dokazuje to jejich účast na kurzech informatiky, výuky cizích jazyků, zapojení v Univerzitě třetího věku. A to je dobře! Vždyť život je krásný i v pozdním věku.

Milena Bulínová

Šachový klub Líně a ZŠ a MŠ Líně

Přebor školy 2010 v šachu

Ve středu 1. prosince 2010 od 16:00 se konal šachový turnaj s následujícími výsledky:

Umístění	Jméno hráče
1.	Jiří Hammerbauer
2.	Dominik Plecický
3.	Filip Šedivec
4.	Lukáš Mordaninec
5.	David Kasl
6.	David Netušil

Sněhová vánice zabránila sice vyšší účasti, ale i přesto byli k vidění zajímavé partie a i ti, kteří nezmohli, dokázali alespoň jednoho soupeře porazit. Celá akce proběhla za finanční pomoci ZŠ Líně.

Milan Jenč

Vánoční zvyky

Štědrý den býval kdysi postním dnem, doprovázeným řadou lidových zvyků, od rozmanitých pověr až po poetické obyčeje. Např. během dne se měl dodržovat přísný půst. Rodiče slibovali dětem, že uvidí večer zlaté prasátko, pokud půst dodrží. Lidé také věřili, že počet sedících u štědrovečerního stolu nesmí být lichý, proto předem zvali hosty, aby se tomuto nebezpečí vyhnuli.

Večeře byla vždy bohatá a měla obvykle několik chodů. Typickým pokrmem byl kuba (kroupy s houbami), hrachová nebo čočková polévka, hubník (nákyp s houbami); někdy se jedla také ryba, ale nebyla příliš oblíbená, protože platila za postní jídlo. Kapr se stal pokrmem vánočních tabulí teprve v 19. století. Štědrý den býval podle lidové víry nejvhodnějším dnem roku pro předvídání budoucnosti. Ráno se lidé chodili umýt k potoku či ke studni, aby byli celý rok zdraví. Dodnes lidé po večeři rozkrajují jablka a podle tva-

ru jaderníku odhadují osud. Pokud má jaderník podobu kříže, má přijít nemoc či dokonce smrt, hvězda přináší štěstí, majetek. Do vody se lije rozžhavené olovo a vzniklý tvar napovídá, co se stane, a nebo se po vodě pouštějí lodičky z ořechových skořápek, aby naznačily, který člen rodiny se dostane nejdále do světa.

Lití olova

Nad plamenem se na kovové lopatce rozžhává kousek olova až k bodu tání. Připraví se nádoba s vodou, kovový lavor nebo pod. a tekoucí olovo se do ní opatrně, ale naráz vlije. Vznikne tak odlitek velmi abstraktních tvarů. Přítomní se pak snaží rozpoznat, čemu (komu) je odlitek podobný. Podle tvaru se pak usuzuje, co koho čeká. Olovo má nízký bod tání a jde to snadno.

Krájení jablka

Po štědrovečerní večeři se nožem pře-

půlí jablko, ale kolmo na osu, napříč. Obě poloviny se všem ukáží a záleží na tom, jaký tvar má vnitřní část s jádry. Pokud vypadá jako pěti, nebo vícetřípá hvězda, sejdou se všichni za rok ve zdraví. Pokud má tvar kříže, je čtyřtřípá, pak někdo z přítomných těžce onemocní, nebo zemře. Tohoto zvyku se není třeba bát. Vybírejte zdravé, velké jablko. A nezapomeňte – od štědrovečerní večeře se nevstává!

Pouštění lodiček

Připraví se lavor s vodou a staré vánoční svíčky. Rozpůlí se několik vlašských ořechů a do prázdných polovin jeho skořápek se nakapaným voskem upevní vždy po jednom úlozku vánoční svíčky. Lodičky se zapálenými svíčkami se nechají plout po vodě. Majitele lodičky, která vydrží nejdéle svítit a nepotopí se, čeká dlouhý a šťastný život.

Půst

Na Štědrý den se zachovává až do ve-

čera přísný půst. Dětem, které se nemohou dočkat se slibuje, že vydrží-li nejíst, uvidí zlaté prasátko. Ke společné večeři se zasedá, když vyjde první hvězda.

Stíny

Když se rozsvítí, dívají se všichni po stěnách. Cí stín nemá hlavu, ten do roka zemře.

Střevíc

Svobodné dívky házejí střevícem přes hlavu. Obrátí-li se patou ke dveřím, zůstanou doma. Obrátí-li se špičkou ke dveřím, provdají se a odejdou.

Šupiny

Pod talíře se štědrovečerní večeři se dává několik kapřích šupin, které mají přinést všem po celý rok dostatek peněz.

U Štědrovečerní večeře:

- chystá se o jeden talíř navíc, pro náhodného hosta
- pod talíř se skovává zlatý penízek
- šupinky z kapra pro štěstí, a aby se nás držely penízky
- od slavnostní večeře se nesmí vstát, ani kdyby někdo bušil na dveře, protože ten, kdo vstane, do roka zemře

Milena Voráčková

...vánoční

Když jsem se dnes (29. 11.) vracel z Plzně a autem klouzal po zasněžené silnici, přes nebezpečnou dopravní situaci jsem se musel smát. Vždyť je to každý rok stále stejné, oni ti silničáři podle tradice vlastně zaspát musí. Ale těch 15 centimetrů nového sněhu dokáže i mnoho pozitivního. Vše se zázračně zpomalí, ztiší a uklidní. Dokonce si myslím, že začátek adventu nemohl začít lépe, když už se neumíme zpomalit sami, udělá to příroda za nás, jak jednoduše!

Co pro jednoho znamenají starosti, vzbuzuje u jiných radost, ba nadšení. Ze sklepů a komor se vytažují běžky, sjezdovky, prkna, pekáče a všichni se těší na první sklouznutí. Ten pocit, kdy stojíte v nové sezóně na kopci a pod sebou máte upravenou sjezdovku je nádherný. Doufejme, že se silničáři se svojí prací zdárně vyrovnají, protože my lyžaři máme jasno.

První adventní neděle je za námi, vánoce i konec roku se nezadržitelně blíží. A jaký ten rok 2010 vlastně byl? Já

vím, je to individuální, pro někoho byl úspěšný, jiný by ho nejraději úplně zapomněl a vypustil. V jedné písničce se zpívá, že každý je svého štěstí strůjce, rozhodně to má něco do sebe.

Pokusme se v tuto dobu si najít čas pro sebe, své nejbližší. A radujme se z maličkostí.

P. S. Když jsem dojel do Líní, naše silnice a chodníky byly uklizené. Protože "kluci" ve čtyři hodiny ráno vstali a makali, díky!

B. Landrgott

Redakční rada přeje všem občanům Líní a Sulkova krásné zasněžené vánoční svátky strávené s těmi, kteří nám jsou nejmilejší a do Nového roku 2011 mnoho osobních i pracovních úspěchů!

**NOVINY pro obyvatele Líní a Sulkova / obecní čtvrtletník
Číslo 4. Ročník 4. Vychází 15. 12. 2010**

Noviny pro obyvatele Líní a Sulkova vydává Obec Líně, Plzeňská 145, 330 21 Líně, IČO: 00258059 pod evid. č. MK ČR E 175877
Šéfredaktorka: Milena Voráčková, redakční tým: Bc. Michal Gotthart, Bohumír Landrgott
Kontakt: Obecní úřad Líně, tel. 377 911 234, 377 911 334, fax.: 377 911 234, email: zpravline@seznam.cz
Cena výtisku: ZDARMA Počet výtisků 300 ks

Zumba

Na podzim tohoto roku se na Sulkově konaly dvě úspěšné akce – cvičení Zumbly. Plný sál pohybových žen ve Spartě Sulkov svědčil o tom, že Zumba je nové moderní cvičení založené na tanečních prvcích. A co vlastně slovo Zumba znamená?

Historie Zumbly

Alberto "Beto" Perez je tvůrčím duchem revolučního fitness programu jménem Zumba. Beto začal s tancem už jako malý chlapec, ve svém rodném městě Cali v jižní části jihoamerického státu Kolumbie. Jako teenager si přivydělával jako tanečník. Později po studiích na prestižní Brazílské taneční akademii Marie Sanford vedl lekce stepu, funku, jazzu a moderního tance. Stal se také osobním trenérem a fitness instruktorem.

Jednoho dne, když dorazil na lekci, si uvědomil, že svou tradiční hudbu na aerobic nechal doma. Zaimprovizoval a z batohu vytáhl několik oblíbených nahrávek latinsko-americké hudby. Vložil je do přehrávače a odučil svou první lekci Zumbly. Do několika měsíců po první hodině se Betova nová metoda uchytila a v Cali se stal tak populární, že hvězdná zpěvačka Shakira si ho najala jako choreografa svého alba "Pies Dezcalsos". V roce 2000 se Beto rozhodl pro velkou změnu a přestěhoval se do spojených států. Zpočátku se protloukal

všelijak, ale netrvalo dlouho a už v roce 2001 jeho nový styl zaujal dva podnikatele – Alberta Perlmana a Alberta Agihonu. Tito tři muži založili společnost Zumba Fitness, LLC, světovou společnost vycházející z Betovy metody fitness cvičení.

Zumba se tak začala šířit do celého světa a našla si miliony příznivců.

Taneční styly a Zumba hudba

Zumba v sobě spojuje několik tanečních a hudebních stylů, převážně latinskoamerického původu. Základní 4 rytmy, které by se měly objevit v každé Zumba hodině jsou: Merengue, Salsa, Cumbia a Reggaeton. Dále se využívají rytmy jako Flamenco, Hip-Hop, Cha-Cha, Samba, Calypso a Belly dance. Kombinací je samozřejmě mnohem víc. Tančit a bavit se, to je účelem Zumbly.

Salsa

Salsa je latinskoamerický styl tance pocházející z Kuby. Obvykle se tančí v páru, kdy muž "vede" partnerku, kte-

rá ho následuje, ale je možné ji tančit i samostatně. Rytmus Salsy je na čtyři doby, ale tančí se jen na první tři – poslední doba z taktu je pohybem "na okrasu".

Merengue

Merengue je národní tanec Dominikánské republiky. Tanečníci se drží těsně u sebe, přenášejí střídavě váhu na obě nohy a kolena vytáčí mírně do stran, čímž se jejich boky pohupují do stran.

Cumbia

Cumbia pochází z Kolumbie a původně byla používána jako tanec při námluvách. Tančí se na čtyři doby. Pro hudbu Cumbia se využívají především bubny, perkusní nástroje a například harmonika (akordeon) – tento typicky evropský nástroj se do Cumbie podle legendy dostal poté, co se u pobřeží Kolumbie potopila loď s nákladem harmonik, které byly vyplaveny na břeh.

Reggaeton

Reggaeton je stylem městské hudby, který se stal počátkem devadesátých let velmi populární mezi latinskoamerickou mládeží. Spojuje karibské rytmy spolu s tradičnějšími latinskoamerickými rytmy i moderní popovou hudbou.

Voráčková Milena

Skořicovník – čínský nebo cejlónský (*Cinnamomum aromaticum*)

Už v dobách antiky se skořice používala proti kašli a katarům, proti hadímu a štířím uštknutí, k odvodnění, dobrému trávení a proti menstruačním problémům. Ve středověku byla tak ceněná, že sloužila jako pravidelný dar pro papeže. Doporučovala se při horečce, malárii, nachlazení, ochrnutí, při slabozrakosti, nespavosti, žaludečních potížích. Prostě to byl všelék s velkou čistící silou.

Nejrozšířenější je skořicovník cejlónský a čínský, patří do čeledi vavřínovitých, vyrůstá do výšky deseti metrů. Stromy rostou podél vodních toků, po několika letech jsou káceny a výhony, které vyrůstají na pařezech, se odřezávají, loupe se z nich kůra a ta se pak na slunci suší. Obsahuje silici, eugenol, thymol, kumarin, slizy a třísloviny. Má antibakteriální

účinky, brání růstu hub, povzbuzuje činnost žaludku a střev.

O skořici se zmiňuje Bible – voda byla smíchána se skořicí, aby se zabránilo nemocím, ve středověku byla používána k vykuřování při kultovních obřadech. Uvolňuje napětí, stimuluje krevní oběh, má antiseptické vlastnosti. Pomáhá při střevních infekcích a také při duševních poruchách, jako je například nedostatek koncentrace a roztržitost. Skořicový čaj: 1 čajovou lžičku rozdrcené skořicové kůry přelijeme 1 šálkem

vroucí vody, necháme přikryté 10 minut vyluhovat a scedíme. Pijeme dvakrát denně k jídlu.

Voráčková Milena

Kalendář turistických akcí

11. 12. 10 PŘEDVÁNOČNÍ POCHOD pěší turistika

17. roč., pořádá O – KČT TJ Baník Líně

Trasy: 10, 15, 16, 20, 22 a 37 km, mapy KČT č. 31 a č. 32

Starty: 10 km – Zbůch, stadion TJ

8:30 do 11:45 hod.

15, 20 km – Líně, Sokolovna

8:30 do 10:00 hod.

16 km – Tlučná, Hasičárna u žst.

8:30 do 11:30 hod.

22 km – Plzeň-Nová Hospoda, konečná MHD

7:30 do 9:30 hod.

37 km – Plzeň-Košutka, konečná

MHD č. 4

7:00 do 8:30 hod.

Cíl: Zbůch, rest. na stadionu TJ do 16:00 hod.

18. 12. 10 LOUČENÍ S ROKEM 2010 zájezd a pěší turistika

Autobusový zájezd pořádá O-KČT TJ Baník Líně přihl. do 13. 12. 10

Trasy: 10, 17, 22 a 30 km, mapa KČT č. 32

Start: 10 km – Újezdec

po příjezdu busu

17 km – Chudenice

po příjezdu busu

22 km – Chlumská

po příjezdu busu

30 km – Švihov

po příjezdu busu

Cíl: Merklín, restaurace, do 14:15 hod., poté slavnostní zhodnocení

Turistického roku 2010

Odjezd busu: Líně 6:45, Sulkov 6:50, Plzeň, Husova – zast. MHD u ČNB 7:00,

Konečná MHD č. 4 Plzeň – Bory, parkoviště za koneč. v 7:15hod.

Jízdné: člen O-KČT TJ Baník Líně, OT „AS“ TJ Rozvoj Plzeň a dítě 90 Kč, nečlen 100 Kč

25. 12. 10 VÁNOČNÍ POCHOD V LÍNÍCH

22. ročník, pořádá O-KČT TJ Baník Líně

pěší turistika

Trasa: 10 km, mapa KČT č. 31

Start: u Hasičárny v Líních od 13:00 do 13:30 hod.

Cíl: u Mateřské školky v Líních do 15:00 hod.

19. 2. 11 HORNŮBĚLSKÁ TŘÍČÍTKA zájezd a pěší turistika

SO

34. ročník, pořádá Sokol Horní Bělá

Trasy: 10, 20, 35 km, mapy KČT č. 30 a 31

přihlášky do 13. 2. 2011

autobusový zájezd O-KČT TJ Baník Líně

odjezd busu: Líně 7:00, Sulkov 7:05, Plzeň, Husova – zast. MHD u ČNB 7:15,

Plzeň – Lochotín, pivnice U Komína 7:25 hod.

jízdné: jednotné 60 Kč

26. 2. 11 KOUZLO ZIMNÍHO LESA pěší turistika

SO

12. ročník, pořádá O-KČT TJ Baník Líně

Trasy: 12, 22, 35 km, mapa KČT č. 31

Start: 12 km – okružní naučná stezka okolo St. Plzence – Starý Plzenec, ŽST

8:15 – 9:45 hod.

12 a 22 km – Plzeň – Švábiny, konečná MHD č. 11 – Ústřední hřbitov II

8:00 – 10:00 hod.

35 km – Plzeň – Švábiny, konečná MHD č. 11 – Ústřední hřbitov II

7:30 – 8:30 hod.

cíl: Starý Plzenec, náměstí – restaurace Český Dvůr 11:00 – 16:30 hod.

Info: František Brabec, tel. 371 137 292, mobil 605 234 797